

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 27. února 2018 v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jiřiny Říhové a přísedících Bohuslavy Fraňkové a Lady Gerhardtové

takto:

Obžalovaný

L. Ž.

narozen [redacted] ve Slaném, invalidní důchodce, bytem [redacted], [redacted], okres Kladno,

je vinen, že

od měsíce února 2016 do poloviny února 2017 ve Slaném, okr. Kladno, v místě společného bydliště, v rodinném domě, v ulici [redacted] č.p. [redacted], psychicky týral svou manželku, poškozenou L. Ž. tím, že ji slovně urážel, hrozil jí podpálením rodinné chaty v obci Horní Maxov, uváděl jí, že může skončit jako pobodaná sousedka z obce [redacted] opakovaně ji obviňoval z nevěry, posílal SMS jejím kolegům ze zaměstnání ve smyslu obvinění z mimomanželského vztahu s panem M. V. nepřispíval jí žádnými nebo minimálními finančními prostředky na chod domácnosti a výživu jejich společné dcery M. Ž. narozena [redacted] i když v té době byl zaměstnán a pobíral rentu jako bývalý pracovník Policie ČR, přičemž poškozená z dlouhotrvajícího psychického tlaku na její osobu byla nucena užívat antidepresiva, s dcerou M. spala v jejím dětském pokoji, kde se od listopadu 2016 zamykala, neboť obžalovaný začal užívat v nadměrné míře alkoholické nápoje a ona se bála o svoji a dceřinu bezpečnost, když mu v měsíci listopadu 2016 sdělila, že se rozvede, začal po ní požadovat finanční částku ve výši 350.000 Kč jako odškodné a svěření dcery M. do jeho péče,

Shodu s prvopisem potvrzuje: [redacted]

že napíše nepravdivě jejímu zaměstnavateli firmě Linet, s.r.o, že v zaměstnání krade, aby ji znemožnil, že ji bude rozvod mrzet, že vše odnesou lidi, na kterých jí záleží, uváděl jí, že rodičům zapálí chatu, že stačí jen škrtnout a chalupa vyletí do vzduchu, o čemž poškozená informovala svoji matku O. D., která rovněž měla z výhrůžek obviněného obavy o život a zdraví, přičemž podle závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie, poškozená vykazuje znaky týrané osoby, byly u ní zjištěny známky prožitého traumatu ve formě flešbeků, poruch pozornosti, zejména soustředění, dále se projevují obtíže s krátkodobou pamětí a poruchy spánku,

tedy

j e d n a k týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí a takový čin páchal delší dobu,

j e d n a k jinému vyhrožoval usmrcením a jinou těžkou újmou takovým způsobem, že to může vzbudit důvodnou obavu,

čímž spáchal

zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. d) trestního zákoníku a přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 199 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **24 (dvaceti čtyř) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se mu výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu **24 (dvaceti čtyř) měsíců**.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se I. Ž., bytem , okres Kladno, odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na občanskoprávní řízení.

Odůvodnění

1. Po dokazování provedeném v přípravném řízení a u hlavního líčení vzal soud za prokázaný skutkový děj popsany ve výroku rozsudku.
2. Obžalovaný I. Ž. ve své výpovědi v přípravném řízení svoji účast na skutkovém ději shora popsaném popíral. Uváděl, že nikomu nevyhrožoval, pokud poslal SMS zprávy, nebylo to myšleno tak, aby někomu byla způsobena újma. Během soužití nedošlo k vyhrocení vztahu s manželkou. V roce 2012 měl vážné zdravotní problémy, poškozená si na něho vymýšlí, nechápe, proč na něho podala trestní oznámení.
3. U hlavního líčení obžalovaný uváděl, že to, co tvrdí obžaloba, je nesmysl. Do poloviny února 2017 žili s manželkou ve ulici ve žili ve společné domácnosti, měli běžný manželský život. Nehrozil manželce podpálením rodinné chaty v obci Horní Maxov, to je nesmysl. Nikdy neřekl, že může skončit jako pobodaná sousedka z . Pokud jde o

Shodu s prvopisem potvrzuje:

nevěru, tak se jí možná ptal, kde byla nebo co dělala, prostě jako manžel, na to má právo vědět, kam chodila. Psal si jako kamarád s M. V., takže se ho také ptal, jestli nebyl někde s manželkou. Byli kamarádi. Poslal mu třeba SMS zprávu, jestli náhodou nebyl někde s manželkou, nic jiného to nebylo. Neví, jestli nepřispíval do domácnosti, když platil třeba 5.000 Kč na provoz bytu, potom 4.000 Kč na jídlo, platil drogerii, dovolené, manželka měla čím dál tím vyšší nároky, takže se jí to zdálo málo, čím dál tím méně. Chodila na řasy, na nehty, stále měla větší a větší nároky. Pobírá rentu ve výši 16.000 Kč, neví o tom, že by manželka užívala antidepressiva. Manželka s dcerou spala v dětském pokoji od května 2013, protože v roce 2012 měl mozkovou příhodu a od té doby už jejich vztah nebyl takový, bylo vidět, že manželka se připravuje na odchod, že chce od něho odejít. Manželka se v pokoji s dcerou zamykala od prvopočátku, od května 2012, protože se bojí, když je někde sama, tak se zamyká všude. Nestalo se nikdy, že by se na ni dobýval, proč by to měl dělat. Manželku nikdy fyzicky neudeřil, ale manželka ho před dcerou jednou chytla a tahala ho za vlasy. S manželkou nikdy neměl žádný fyzický kontakt. Pokud jde o 350.000 Kč, tak to byla ústní dohoda, že když z její viny bude rozvod, tak pak mu dá půlku toho, co přinášel, když odešel od první manželky. Šlo o ústní dohodu. V současné době jsou majetkové vztahy mezi ním a poškozenou vyrovnané, manželství je rozvedeno a dcera byla svěřena do péče poškozené. Styk s dcerou nemá obžalovaný upravený, protože jí je už čtrnáct let, bude jí patnáct, takže to nechali na ní. Od rozvodu není s manželkou a dá se říci, že ani s dcerou, není v kontaktu ani prostřednictvím SMS zpráv, ani žádných jiných médií. Pouze když manželka chtěla peníze, tak mu napsala, že chce peníze, nic jiného. Jednou v roce 2013 jeli na dovolenou do Turecka a před dovolenou manželka přišla s tím, ať se obžalovaný podívá, že jí šéf dal 100 dolarů, aby je vrátila do pokladny a ona řekla, že si je nechá. Manželka si peníze nechala, to věděl i její syn, tím se chlubila. Šéf jí dal 100 dolarů, aby je dala do pokladny a potom to nekontroloval. Její šéf je majitel firmy Linet. Nikomu to pak nechybělo. Je nesmysl, že hrozil manželce a jejím rodičům, že zapálí chatu, že stačí jen škrtnout a že chalupa vyletí do vzduchu. Nikdy nic takového nenapsal, nikdy nevyhrožoval matce bývalé manželky, nikdy s ní o tom nemluvil, ani o tom, že si její dcera na něho stěžuje. V kontaktu byli od roku 2016, když byly rodinné slavnosti, tak se scházeli jako by se nic nestalo. O. D. nevyhrožoval. On sám v současné době bydlí v bytě po babičce v obci, kde žije I. Ž. s dcerou, to netuší. Od února 2016 do 30. 1. 2017 s manželkou spolu žili ve společné domácnosti, v současné době je již rok, co spolu nejsou. P. F. společného známého, se ptal, jestli manželka nemá vztah s V., jestli to F. náhodou neví. Intimní styk s manželkou spolu měli do srpna 2016. Neví o tom, že by dcera brala nějaké léky. Manželka se mu nesvěřovala s tím, jaké léky brala, k lékaři nechodila nijak pravidelně. V roce 2016 dělali společné akce, na Vánoce 2016/2017 se všichni sešli u tchýně, matky manželky, pak byli zase u rodičů obžalovaného. Konflikt žádný neproběhl. Tak to bylo každý rok. Díky I. Ž. odešel od první manželky, které komplet všechno nechal. S I. Ž. se ústně dohodl, že kdyby se něco stalo, že mu dá půlku z půlky, co přinesl do manželství. I. Ž. chtěla stále peníze, zvyšovala nároky, nebyl pro ni už perspektivní.

4. Obžalovaný byl z účasti na skutkovém ději popsáném ve výroku rozsudku a jeho obhajoba tak, jak je popsána shora, byla vyvrácena především výpověďmi svědkyně a poškozené I. Ž. Výpovědi této svědkyně hodnotil soud jako věrohodné nejen proto, že I. Ž. vyličila skutkový děj popsáný ve výroku rozsudku shodně v přípravném řízení i u hlavního líčení, ale zejména proto, že výpovědi poškozené byly v souladu s dalšími důkazy ve věci provedenými tak, jak bude popsáno níže. Takto I. Ž. v přípravném řízení vypověděla, že se obžalovanému změnila povaha po mozkové příhodě v roce 2012. Obžalovaný pracoval ve firmě Linet a současně pobíral výsluhu od policie a invalidní důchod. Do února 2016 jí dával peníze na chod domácnosti. Poté jí přestal na chod domácnosti řádně přispívat. Uzavřel několik úvěrových smluv na částku kolem 500.000 Kč. Začal ji podezírat z nevěry a posílat SMS jejím kolegům ze zaměstnání. Měl poslat SMS i

majiteli firmy panu F. v níž ho žádal, aby zakročil, že má poškozená mimomanželský vztah s právníkem společnosti. Dále jí vyhrožoval odebráním dcery a znemožněním v zaměstnání. Agresivita jeho jednání se začala stupňovat, zejména pokud se nacházel pod vlivem alkoholu. Uváděl, že skončí jako pobodaná sousedka z obce . Obžalovaný pochází z obce . Rovněž hrozil podpálením jejich rodinné chaty. Z výhrůžek obžalovaného měla strach, proto se přes noc začala s dcerou zamykat v dětském pokoji. V souvislosti s jednáním obžalovaného začala mít psychické potíže, proto vyhledala lékařské ošetření, nyní užívá antidepresiva. S dcerou se odstěhovaly od obžalovaného.

5. U hlavního líčení I. Ž. svoji výpověď z přípravného řízení v podstatě potvrdila a uváděla, že s obžalovaným žila ve společné domácnosti do konce ledna 2017. Pak se s dcerou musela odstěhovat, protože dál nemohly snášet psychické útrapy, které jí obžalovaný způsoboval. Bály se, že to přeroste v útoky fyzické. Od roku 2016 jí obžalovaný přestal dávat finanční prostředky na domácnost. Když se ptala, jak je to možné, protože měl výsluhu a byl zaměstnaný, řekl, že nic nemá. Když na něj udeřila i s rodiči, řekl, že má několik půjček a půjčil si asi 500.000 Kč bez vědomí svědkyně. Ona hradila z jejího příjmu celou částku hypotéky, veškerý provoz domácnosti, děti a všechny další výdaje. Obžalovaný přispíval částkou 4.500 Kč na zálohy na energie a pak jí přidal po urgencích na jídlo 2.000 Kč. Snažila se táhnout celou rodinu, obžalovaný s ničím nepomáhal. To bylo podobné i s dcerou, která se se vším obracela na ni. Snažila se situaci zachránit tak, že se radila s podnikovým právníkem Mgr. V. ten jí řekl, že nic z dluhů nelze vzít zpátky, které obžalovaný nadělal a že jako manželka má za to stejnou odpovědnost. Jediná možnost byla, aby zkusili všechny dluhy přefinancovat, aby jim zbyly nějaké další finanční prostředky na chod domácnosti. Podle jeho rady to udělala přes Komerční banku, všechny závazky převzala na sebe. Tak se dostala do situace, že platila veškeré dluhy obžalovaného. Obžalovaný si myslel, že když tohle vyřešila, že žádné problémy nejsou. Všechny problémy za něj vždycky musela vyřešit a obžalovaný si myslel, že budou dál pokračovat v manželském vztahu a nic se neděje. Ona však v něj ztratila důvěru, hrozně ji tímto zklamal. Odmítala s ním intimně žít, od roku 2016 spala ještě s dcerou v pokojíčku kvůli tomu, že obžalovaný měl tenkrát cévní mozkovou příhodu, dcera na tom byla špatně, nechtěla sama spát v pokoji, tak spala u ní, aby byla v klidu. Když se obžalovaný vrátil z nemocnice, docházela za ním kvůli tomu, aby byl doma klid, přestože byl nepříjemný, velmi arogantní povahy. Odmítla s ním žít partnersky, začala uvažovat o rozvodu. Jakmile o tom začala mluvit, bylo zle. Začaly jí od obžalovaného chodit různé SMS zprávy typu, že se má okamžitě vrátit k němu do ložnice, jinak že ji znemožní v práci, že si na ni vymyslí, že krade, protože ví, že má docela slušné postavení ve firmě, že tam pracuje dlouhou dobu a že v ní mají důvěru a že jí na práci záleží. Věděl, že jí tím hodně ublíží, pokud něco takového u ní v zaměstnání udělá. Když se obžalovaný zotavil z nemoci, věděla, že je důležité, aby se vrátil zpátky do práce. Zajistila mu ji v Linetu, aby ho tam vzali, aby mohl pracovat. Vyřizovala mu tam stále nějaká privilegia. Obžalovaný navázal vztahy s mladými lidmi a dcera zjistila, že mu chodí zprávy z erotických seznamek od různých dam. To poškozenou utvrdilo, že s obžalovaným nechce žít. V práci se chlubil, že na Kladně chodil do různých erotických klubů, o to více poškozenou ničil, protože veškerá domácnost a dluhy byly na ní a jí obžalovaný tvrdil, že nemá peníze, ale přesto vyvíjel takové aktivity. Jakmile začala řešit to, že se rozvede a chtěla v klidu, aby se rozvedli, prodali dům, splatili hypotéku a všechny dluhy, co nadělal a rozešli se slušně, tak obžalovaný řekl, že to neexistuje, dům, že se neprodá, že ho vynesou jen nohama napřed, dcera bude v jeho péči a začal vyvíjet tlak na dceru, říkal jí, že jestli vidí, jak je poškozená hrozná, že díky ní se o ni budou tahat do jejích osmnácti let, protože bude s ním. Když ne, že jí vyhodí její mazlíčky, kocoura, kterého má ráda, vyhodí ho, odvede ji k jeho rodičům, odpojí jí internet, takto tlačil na dceru. Jí, poškozené, posílal obžalovaný různé zprávy, kde je, co dělá, že ji kontroluje, hlídá, že jako bývalý policista na to má prostředky, že existuje spousta různých zařízení do mobilního telefonu, odposlechů, co dělá, kde je. Zprávy tohoto typu posílal i kolegům v práci. Protože často mluvila o svých

problémech s kolegou v práci V [redacted], podnikovým právníkem, obžalovaný ji podezíral, že s ním má mimomanželský vztah, což nebyla vůbec pravda. Je to kolega, který pomáhá všem kolegům z práce, když mají problém. Obžalovaný začal posílat zprávy V [redacted], že mu zničí rodinu, že má mladou manželku, ať dá od poškozené ruce pryč. Potom psal obžalovaný majiteli firmy F [redacted] ať si zjedná na pracovišti pořádek, že tam má mimomanželský poměr poškozená s V [redacted]. F [redacted] napsal obžalovanému, že to není pravda a na chvíli se to uklidnilo. Obžalovaný pak posílal zprávy švagrové poškozené, ať si dá pozor na rodinu poškozené, že jsou rodina hajzlů, že poškozená je nevychovaný parchant a podobně. Š [redacted] se divila, byla z toho špatná, zprávy přeposílala poškozené, věděla o tom celá rodina, co obžalovaný dělá. Otcí poškozené posílal obžalovaný různé zprávy, ať si srovná toho parchanta, rozuměl tím poškozenou. Otec poškozené napsal obžalovanému, ať ho tím neobtěžuje, že to vyřeší v rodině. Rodiče poškozené psali nebo volali rodičům obžalovaného, ať mu domluví, aby v tom nepokračoval, ale nebylo to nic platné. Obžalovaný začal obtěžovat i matku poškozené, protože obžalovaný věděl, že má citovou vazbu k chalupě v Horním Maxově, věděl, že tam rádi jezdí od malička. Naschvál útočil na nejslabší místa, co mají. Psal zprávy matce poškozené, že poškozená krade v práci, že to napíše F [redacted], že ji tím zničí, jak si bude pak hledat nové místo. Pak psal, že zapálí chalupu. Naschvál to psal všechno dvojsmyslně, ale lidé, kteří byli v obraze, přesně věděli, co to všechno znamená, že se chystá podpálit chalupu v Jizerských horách. Zatím stále jenom vyhrožoval, ale výhrůžky a zprávy byly pořád čím dál tím intenzivnější, tak se pak začali bát. Byla rozhodnutá udělat všechno, aby zachránila sebe i celou rodinu. Podala žádost o rozvod a věděla, že by je obžalovaný v klidu nenechal odejít, tak za docela dramatických okolností, když byl obžalovaný v práci, jí kolegové z práce pomohli někdy dopoledne se přestěhovat z domu. Firma jí nabídla dočasné ubytování, kde žije dosud. Odešli s dcerou se třemi igelitkami, vzali si její domácí mazlíčky, kocoury, aby jim obžalovaný neublížil. Obžalovaný se vůči ní dopustil fyzického násilí, když se narodila dcera, to bylo před dobou tak, jak je popsána ve skutkovém ději, neodešla proto, že měli čerstvě narozenou dceru, bála se obžalovaného a říkala si, že už to neudělá. V rozhodné době se obžalovaný nikdy na ní fyzického násilí nedopustil. O tom, že obžalovaný výhrůžky uskuteční, svědčilo to, že on jí doma vyhrožoval, že napíše do práce emaily, že krade, že to udělá. Říkala mu, ať to nedělá, k čemu to bude a on den na to to udělal. Od poloviny února 2017 nežijí ve společné domácnosti, ona s dcerou žije v bytě, který jí pronajal zaměstnavatel. Dům se jim podařilo prodat, doplatit hypotéku a dluhy, takže jsou vyrovnáni a obžalovaný se odstěhoval do [redacted] k rodičům. Svědkyně dále vypověděla, že si myslí, že někdy v roce 2015 byli u rodičů obžalovaného a ti jim vyprávěli, co se stalo jejich sousedce v [redacted], že ji její druh nebo manžel pobodal, že už to dál nemohl snášet. Když se potom vrátili od nich domů, tak obžalovaný se hodně napil alkoholu, byl pak celý rozčilený a říkal jí, „vidíš to, když se rozvedeš, tak abys nedopadla jako ta sousedka v [redacted]“. To jí řekl na podzim roku 2016. Dále jí vyhrožoval odebráním dcery, zničením v práci, pobodáním, že zničí všechny její blízké lidi, na kterých jí záleží, tím myslel rodiče, bratrovu rodinu. Vyhrožoval jí několikrát v době od února 2016 až do doby, než se odstěhovali, bylo to v nárazových vlnách. Třeba měsíc jí vyhrožoval denně, psal jí patnáct až dvacet SMS zpráv, pak byl třeba tři týdny klid, pak zase znovu. Když poslouchala a dělala, co chtěl on, měla klid, ale jakmile chtěla jít třeba s kamarádkou na kávu nebo jet za rodiči na sobotu a neděli, začala různá pronásledování, SMS zprávy, obžalovaný je stíhal, jezdil za nimi, za ní, za dcerou, pronásledoval je. Výhrůžky pobodáním to byla jednorázová záležitost, podpálením chalupy to bylo několikrát, dvakrát, třikrát. Obžalovaný jí nadával i před dcerou, nebral na ni žádné ohledy. V době, kdy si myslel, že má něco s V [redacted], tak jí nadával do kurev, měl velmi drsný slovník i před dcerou, nebral na ni žádné ohledy. Dcera vždycky odcházela, protože to nechtěla poslouchat, bála se obžalovaného. Pokud jde o antidepresiva, ty užívala do léta 2017, pak je vysadila a bere prášky na spaní, protože se v noci budí. Antidepresiva brala i její dcera. Když se odstěhovaly, v tom nejhorším období dostala rovněž antidepresiva a matka je bere také. Ona je brala od ledna

2017, předtím je brala i v roce 2016 vždycky, když se doma nějak vyhrotila situace. Brala je třeba dva, tři měsíce, pak to zkusila vysadit, aby nebyla závislá. Matka bere antidepresiva trvale, začala kvůli obžalovanému chodit častěji na vyšetření, ale antidepresiva brala i dříve. Obžalovaný jí posílal SMS zprávy i v noci, když třeba nemohla spát. Nejdříve jí psal různé obscenní věci, ať se vrátí do ložnice. Psal jí věci s erotickým podtextem, hnusné, pak jí psal, že on se rozvádět v žádném případě nebude, že ona bude dělat to, co bude chtít on. Psal jí, jestli si to šukání užívá s V. tak výborně jako to umí on a to bylo to nejmírnější. Neviděla, že by obžalovaný vůči někomu z rodiny užil fyzického násilí. Obžalovaný se zúčastňoval rodinných sešlostí, protože se jich držel zuby, nehty a nikdo nevěděl, když se dostavil na společné oslavy, jak situaci řešit, protože o jejich konfliktech rodina věděla. Ona obžalovanému říkala, ať s nimi nejedí, když je takový a dělá ostudu a takhle se k nim chová. Obžalovaný se jich držel zuby, nehty a všude s nimi jezdil. Byly to její narozeniny, otcovy narozeniny. Poslední Vánoce se musela přetvařovat, protože věděla, že je rozhodnutá podat žádost o rozvod a nebude to jednoduché, že to nepůjde, že je obžalovaný nenechá v klidu s dcerou odejít, tak dělali jako nic. Na Vánoce byl obžalovaný dokonce u rodičů poškozené, když měsíc předtím nebo čtrnáct dnů matce vyhrožoval, že jí podpálí chalupu a posílal zprávy, jaká je poškozená L. Ž. hrozná, že krade. Vyhrožoval, že něco zničí, vzal nádoby, které roztřískal, neví, kvůli čemu to bylo. Obžalovaný se rozčiloval kvůli všemu, kvůli politice, kvůli Zemanovi, kvůli tomu, že má málo peněz, že dcera se bojí zubaře, že poškozená nakoupila špatné jídlo, že nemá večeri v šest hodin, když ji chtěl v šest hodin a podobně. Na otázku, proč svědkyně, když obžalovaný byl takový, jak vypovídala u hlavního líčení i v přípravném řízení, situaci dříve neřešila, pokud bylo soužití s obžalovaným nesnesitelné a setrvala s ním ve vztahu kolem patnácti roků, svědkyně uvedla, že se obžalovaného bála i kvůli dětem. Telefonní číslo si vyměnit nemohla, měla služební telefon, na který obžalovaný posílal SMS zprávy a telefonáty.

6. Z popisu výpovědi poškozené z přípravného řízení a zejména u hlavního líčení je zřejmé, že skutkový děj se stal tak, jak je popsán ve výroku rozsudku a obžalovaný měl na něm účast. Jak bylo výše konstatováno, výpovědi poškozené považoval soud za výpovědi věrohodné, neboť je poškozená učinila v souladu v přípravném řízení i u hlavního líčení, ale jak bylo rovněž uvedeno, i v souladu s ostatními důkazy, které byly ve věci provedené. Především byly v souladu s výpověďmi svědkyně O. D., matky poškozené.
7. Tato svědkyně v přípravném řízení vypověděla, že od poškozené ví, že před ní obžalovaný hrozil zapálením jejich rodinné chaty. Rovněž jí poslal SMS na základě níž nabyla dojmu, že by chatu mohl podpálit. Po doručení SMS se jí udělalo špatně, trásla se, chtělo se jí zvracet. Z důvodů psychických potíží navštívila lékařku, která jí předepsala léky na uklidnění. Změnila si telefonní číslo, aby jí obžalovaný další SMS neposílal. Dcera podala návrh na rozvod manželství.
8. U hlavního líčení vypověděla, že je pravda, že jí obžalovaný vyhrožoval, šlo o posílání SMS zpráv, kdy brzy ráno nebo pozdě večer jí obžalovaný posílal třeba patnáct SMS zpráv. Vyhrožoval, že jim vypálí chalupu. Není to žádná chata, je z roku 1690, historicky cenná chalupa, prožili tam spoustu zážitků, děti, ona i její vnoučata. Z citového hlediska SMS zprávy obžalovaného byly pro ni hodně likvidační. Tři, čtyři SMS zprávy posílal obžalovaný před prázdninami a potom na přelomu roku jich bylo dalších asi deset. Obžalovaný přímo nepsal, že chalupu zapálí, ale psal to například tak, že ví, kde by pěkně hořelo. Od dcery slyšela, že jí obžalovaný natvrdo říkal, že jim chalupu zapálí a že jí tím ublíží. Obžalovaný psal třeba, že ví, kde by byl hezký ohňostroj, ve kterém komíně by to hezky hořelo a ať si pořídí třeba na léto stan, že už nebudou mít kam jezdit. Po SMS zprávě od obžalovaného se jí vždycky udělalo špatně a chtělo se jí zvracet. Na přelomu prosince a ledna si nechala změnit telefonní číslo, aby jí obžalovaný nemohl dál nic posílat. Neví, jestli obžalovaný psal dceři také zprávy, ví, že jí vyhrožoval osobně. Dcera si nezměnila číslo z pracovních důvodů, že měla kontakty po celém

světě a všichni jí volali, takže by to pro ni bylo náročné. Obžalovaný ji nikdy fyzicky nenapadl, před ní nikdy sirkou neškrtal. S obžalovaným se stýkala málo, ale když byla třeba nějaká oslava, tak přijel nebo oni jezdili tam, přijímala ho na návštěvách, i když věděli, že vztah s dcerou je špatný a že dcera se s ním bude chtít rozvádět. Bylo to proto, aby měli klid. Tak to bylo i na Vánoce. Když tam obžalovaný byl, tak se tolik nebála, že by obžalovaný něco udělal, když tam bylo tolik lidí i manžel, to by se obžalovaný ničeho neodvážil. Brala léky už před jednáním obžalovaného, ale když jí obžalovaný vyhrožoval, šla za paní doktorkou, že jí lék nestačí, kdyby byla vyhrocená situace, tak jí předepsala pro případ nouze Neurol. Na místě chalupy obžalovaný nic konkrétně nezapálil.

9. Z popisu výpovědi svědkyně O. D. je zřejmé, že obžalovaný se vůči ní dopouštěl rovněž výhrůžek tak, jak je popsáno ve skutkovém ději ve výroku rozsudku a poškozená z jednání obžalovaného, z jeho výhrůžek, které uskutečňoval zejména prostřednictvím SMS zpráv, měla velké obavy až tak, že se musela obrátit i na lékaře kvůli neurologickým potížím. Potvrzovala, že obžalovaný vyhrožoval i její dceři I. Ž., že se jí s touto skutečností dcera svěřovala. Takto potvrzovala věrohodnost výpovědi poškozené I. Ž.
10. Věrohodnost výpovědi poškozené I. Ž. a poškozené O. D. potvrzovala i výpověď dcery poškozené a obžalovaného M. Ž. Ta vypověděla, že se otec s matkou doma hádali, nakonec se s matkou od otce odstěhovaly. Slyšela, jak babička s matkou hovoří o tom, že otec poslal SMS zprávy v tom smyslu, že může dojít k podpálení chaty.
11. M. Ž. tedy potvrzovala, že obžalovaný jak I. Ž., tak O. D. vyhrožoval podpálením chaty tak, jak je popsáno ve výroku rozsudku, když takovým výhrůžkám čelila O. D., obávala se jich až tak, že musela navštívit lékaře a poprosit o silnější léky na nervové potíže a I. Ž. se obávala jednání obžalovaného natolik, až podala návrh na rozvod a obžalovaného opustila.
12. Věrohodnost výpovědi poškozené potvrzovala a obžalovaného z účasti na skutkovém ději popsaném ve výroku rozsudku usvědčovala i V. D., švagrová poškozené. Ta shodně v přípravném řízení i u hlavního líčení vypověděla, že obžalovaný jí posílal různé SMS zprávy, na které nereagovala. Například v nich uváděl, že I. Ž. měla mít intimní styk s jiným mužem, že rodina je divná, dále uváděl, že poškozená krade F. peníze. Ona, V. D. se nesměla stýkat s I. Ž. Když u nich byli na návštěvě a obžalovaný přicházel domů, museli odjet. To samé se dělo, když obžalovaný přijížděl na chalupu, rodiče I. Ž. museli odjet. Že obžalovaný I. Ž. nadával, to bylo v závěru vztahu, o tom se jim zmiňovala, řešili to spolu dlouho, než podala žádost o rozvod. Říkala, že se bojí o M., aby jí obžalovaný nevzal dceru. Vyprávěla jí o SMS zprávách, které jí obžalovaný posílá. Ji obžalovaný rovněž posílal SMS zprávy, kde se vyjadřoval v tom smyslu, že I. Ž. se stýká s nějakými muži, se kterými má sex. Psal jí, že se přivdala do povedené rodiny. Psal jí nějaké pomluvy na manžela, vadilo jí to, na SMS zprávy nereagovala. Kopie zpráv pak předala policii.
13. Dále věrohodnost výpovědi poškozené potvrzovala svědkyně J. A. Tato svědkyně shodně v přípravném řízení i u hlavního líčení vypověděla, že pracovala s I. Ž. ve firmě Linet. Uváděla, že poškozená se jí svěřovala s jednáním obžalovaného, poškozené měl hrozit, že jim zapálí rodinnou chatu, posílal nevhodné SMS zprávy kolegům v zaměstnání včetně ředitele F. Poškozená jí svědila, že obžalovaný udělal nějaké půjčky. I. Ž. byla na něj hodně našťavaná. Poškozená se jí svěřovala s tím, že obžalovaný jí začal posílat vulgární a obscenní SMS zprávy, kde a co s kým dělá. Ukazovala jí zprávy, které se týkaly toho, že obžalovaný jí měl vyhrožovat, že jí podpálí chatu, že se nechce nechat rozvést, že pokud se chce nechat rozvést, má mu zaplatit peníze. Pak jí I. Ž. ukazovala zprávy, kde psal, že M. nedá kocoura, že M. zůstane u něj, že obžalovaný napíše

vedení, že I. Ž. kradе kafe, že ji znemožní a že ji z firmy propustí. Svědkyně ví, že obžalovaný měl terorizovat i matku poškozené I. Ž. ohledně chaty, SMS zprávy psal chytře ve smyslu, že bude ohňostroj, že si má koupit stan na léto, že vezme M. a pojedou se na sever ohrát. To psal obžalovaný matce I. Ž., která je zřejmě I. Ž. přeposílala. Sama si to vyhodnotila tak, že obžalovaný je bývalý policista a ví, jak zprávy naformulovat, určitě psal o ohňostroji, na oheň si nepamatuje.

14. Rovněž tak věrohodnost výpovědí poškozené potvrzoval svědek M. V. a to jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení. V podstatě shodně uváděl, že od obžalovaného obdržel SMS zprávu, v níž mu obžalovaný uváděl, že ho podezřívá z intimního poměru s I. Ž. On s I. Ž. nikdy poměr neměl ani v minulosti, ani v současnosti. Zprostředkovaně od I. Ž. ví o tom, že nebyla v manželství spokojena, byla často rozrušena psychicky, ukázala mu nějaké SMS zprávy, které nasvědčovaly nepříjemnému stylu komunikace mezi obžalovaným a poškozenou. SMS zprávy byly ze strany obžalovaného výhrůžné. On sám to vnímal tak, že tam byly zprávy typu ohledně zapálení chaty, bylo tam něco o ohřátí se. On sám osobně obdržel zprávu od obžalovaného ve smyslu „dej ruce od I. pryč, máš hezkou ženu, rodinu“, něco takového, svědek si myslí, že na to odpověděl, že nemá žádný poměr s I. Ž. a že si nepřeje žádnou další komunikaci s obžalovaným. Sdílel to rodině, co mu obžalovaný píše a že se to nezakládá na pravdě. Svědek viděl i SMS zprávy, které se týkaly O. D. matky I. Ž. Přišlo mu to závažné. I. Ž. to chtěla konzultovat s ním jako s právníkem. Výhrůžky se týkaly toho, že se obžalovaný těší, jak zatopí v chatě, není si už v současné době jistý, komu to bylo adresováno. I. Ž. s ním řešila finanční možnosti jejich rodinné situace.
15. Skutkový děj potvrzovala i svědkyně A. H., která vypověděla v přípravném řízení, že je třídní učitelkou nezletilé M. Ž. Ta se jí svěřila, že má z otce strach, že se ho bojí i matka. S matkou spí v pokoji, protože se otce bojí.
16. V podstatě shodně vypověděly i spolužačky nezletilé M. Ž. B. D., K. I., Z. O., neboť nezletilá se jim měla svěřovat se situací v rodině. Uváděla, že spí s matkou v pokoji, neboť se bojí otce, otec jim měl vyhrožovat zapálením chaty.
17. U hlavního líčení byli vyslechnuti ještě svědci H. Ž., E. Ž., rodiče obžalovaného a svědek Z. M., bývalý kolega obžalovaného. Svědkyně H. Ž., matka obžalovaného, uváděla, že osobně nebyla nikdy přítomna konfliktu mezi obžalovaným a jeho manželkou, I. Ž. si nikdy nestěžovala na to, že by jí obžalovaný vyhrožoval. Neukazovala jí žádné SMS zprávy, ani od ní žádné SMS zprávy nedostávala. Veškeré kontakty s I. Ž. a její rodinou probíhaly normálně. Syn si nestěžoval, že by v rodině byly nějaké konflikty, o ničem neví. V podstatě stejné skutečnosti uvedl svědek E. Ž. a svědek Z. M. uváděl, že jako bývalý kolega obžalovaného a jeho manželky navštěvoval občas jejich domácnost. Nebyl nikdy svědkem toho, že by se vůči sobě dopustili nějakého násilí nebo výhrůžek. Že je manželství obžalovaného v krizi, to věděl, bavili se s obžalovaným i s jeho manželkou. Když byl na návštěvě, tak manželství fungovalo jako každé jiné manželství, tak to vypadalo na první pohled.
18. Výpovědi svědků H. Ž., E. Ž. a Z. M. hodnotil soud tak, že navštěvovali jak obžalovaného, tak poškozenou, nicméně neměli vědomost o tom, že se mezi nimi odehrávají skutečnosti popsané ve výroku rozsudku jako skutkový děj. Ani poškozená, ani obžalovaný se jim s konkrétními skutečnostmi, které tvoří obsah skutkového děje popsaného ve výroku rozsudku, nesvěřovali, svědci pouze všichni potvrzovali, že manželství obžalovaného a poškozené se na první pohled jeví jako normální mnohaleté

manželství, což je možné, pokud se konkrétně s problémy popsanými ve výroku rozsudku jim ani I. Ž. ani obžalovaný I. Ž. nesvěřili.

19. Nicméně obžalovaný I. Ž. byl z účasti na skutkovém ději popsaném ve výroku rozsudku usvědčován a věrohodnost výpovědi poškozené I. Ž. a i poškozené O. D. byla potvrzována zajištěnými SMS zprávami, které obžalovaný posílal I. Ž., O. D. a dále V. D. a M. V. Potvrzují věrohodnost výpovědí všech těchto osob slyšených jako svědci a vyplývají z nich v podstatě skutečnosti shora popsané.
20. Ze zprávy Intervenčního centra v Kladně pak soud zjistil, že poškozené dne 20. 1. 2017 nabídli pomoc centra s ohledem na skutečnosti, které poškozená uváděla v souvislosti se soužitím s obžalovaným, před jehož jednáním projevila obavy.
21. Ze zprávy společnosti Linet s.r.o. pak soud zjistil, že I. Ž. je jejich zaměstnankyní stále, jí a její nezletilé dceři bylo firmou poskytnuto ubytování ve firemním bytě.
22. V neposlední řadě věrohodnost výpovědi poškozené vyplývá i ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie a odvětví psychiatrie a z výpovědi znalkyně Mgr. Hany Fechtnerové tak, jak ji k písemně zpracovanému znaleckému posudku a jeho doplnku učinila u hlavního líčení. Z těchto důkazů soud zjistil, že I. Ž. je schopna správně vnímat prožitou událost, je schopna si ji zapamatovat a reprodukovat. Nemá sklony ke zkreslování výpovědi či ke konfabulacím. Byly u ní zjištěny známky prožitého traumatu ve formě flashbacků, poruch pozornosti, zejména soustředění a dále se projevují obtíže s krátkodobou pamětí a poruchy spánku. Poškozená vykazuje znaky týrané osoby. U hlavního líčení znalkyně potvrdila poté, co byla přítomna výpovědi obžalovaného a poškozené I. Ž. a poškozené O. D., že k psychickému násilí vůči poškozené jednoznačně ze strany obžalovaného docházelo a to vůči poškozené I. Ž., na kterou vypracovávala znalecký posudek.
23. Je tedy zřejmé, že i závěry psychologického znaleckého posudku, jeho doplnku a výpověď znalkyně tak, jak je uvedeno shora, potvrzují nejen věrohodnost výpovědi poškozené I. Ž., ale i usvědčují obžalovaného z účasti na skutkovém ději popsaném ve výroku rozsudku, když znalkyně zjistila u poškozené znaky týrané osoby a skutečnost, že psychické násilí na poškozenou s ohledem na to, jakým způsobem dopadlo vyšetření poškozené ze strany znalkyně, skutečně vyvíjeno ze strany obžalovaného bylo.
24. Po zhodnocení všech shora popsaných skutečností dospěl soud k závěru, že z nich vyplývá zcela jasný a jednoznačný závěr, že obžalovaný I. Ž. měl účast na skutkovém ději popsaném ve výroku rozsudku a ta mu byla zcela jasně a nepochybně prokázána. Pokud soud učinil tento závěr, musel učinit i ten, že obžalovaný tímto skutkovým dějem, pokud měl na něm účast, týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí a takový čin páchal delší dobu a to ve vztahu k I. Ž., jednak jinému vyhrožoval usmrcením a jinou těžkou újmu takovým způsobem, že to mohlo vzbudit důvodnou obavu a to ve vztahu k I. Ž. a O. D. Obžalovaný tak svým jednáním naplnil všechny znaky skutkových podstat zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1 a odst. 2 písm. d) trestního zákoníku a přečinu nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 trestního zákoníku. Obžalovaný po dobu téměř jednoho roku týral manželku I. Ž., s níž žil ve společné domácnosti tak, že ji opakovaně slovně napadal, vyhrožoval jí odebráním dcery z péče, znemožněním v zaměstnání, kontaktoval její rodinné příslušníky a kolegy v zaměstnání, posílal jim nevhodné SMS zprávy, nedával poškozené dostatek finančních prostředků na zabezpečení chodu domácnosti a rodiny, vyhrožoval jí tím, že skončí jako pobodaná sousedka z [redacted], hrozil jí podpálením rodinné chaty, čímž v ní vzbuzoval obavy o život a zdraví. Rovněž obžalovaný podpálením rodinné chaty vyhrožoval i matce poškozené O. D. Obžalovaný zacházel s poškozenou I. Ž. hrubým a

ponižujícím způsobem a vyvolával v ní strach, přičemž podpálením chaty vyhrožoval i O ■■■■■ D ■■■■■, matce poškozené a rovněž v této vzbuzoval strach, že své jednání uskuteční a způsobí jí trauma. Obžalovaný pokračoval v tomto svém chování po delší dobu, po dobu téměř jednoho roku.

25. K posouzení duševního stavu obžalovaného v době, kdy měl spáchat trestnou činnost, byl vypracován v přípravném řízení znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie. Z tohoto znaleckého posudku soud zjistil, že obžalovaný se trestné činnosti dopustil za stavu, kdy netrpěl duševní poruchou. Rozpoznávací a ovládací schopnosti jeho jednání byly plně zachovány. Jeho osobnost byla akcentovaná, možné byly rysy dráždivosti. Jednání obžalovaného mohlo být afektogenně podmíněné, spjaté s vystupňovanými negativními emocemi jako je zlost, vztek, frustrace a žárlivost. Na úrovni realizace tohoto jednání jsou vloženy některé zkratkovité mechanismy k dosažení emočně významného cíle bez dostatečného uvážení následků. Nebyla u něho zjištěna závislost na alkoholu nebo jiných návykových látkách. Jeho pobyt na svobodě není nebezpečný pro společnost, ochranné léčení proto znalec v případě obžalovaného nenavrhoval.
26. Uvedené závěry psychiatrického znaleckého posudku o duševním stavu obžalovaného v době, kdy měl spáchat trestnou činnost, soud hodnotil tak, že obžalovaný se trestné činnosti dopustil jako plně trestně odpovědný.
27. Při ukládání trestu obžalovanému přihlížel soud jako k polehčující okolnosti ke skutečnosti, že obžalovaný nebyl dosud soudně trestán. Postižen byl pro přestupek pouze jedinkrát, ale zcela pro odlišné jednání, než je trestná činnost obžalovaného, kterou soud posuzuje v předmětné trestní věci. Uvedené skutečnosti hodnotil soud na straně obžalovaného jako polehčující okolnosti stejně jako to, že obžalovaný svým jednáním vůči poškozené I ■■■■■ Ž ■■■■■ i O ■■■■■ D ■■■■■ nepůsobil vážnější následky těmto poškozeným, které by spočívaly v nějaké vážné újmě, zejména na fyzickém zdraví nebo na majetku a na základě výčtu polehčujících okolností dospěl soud k závěru, že účelu trestu u obžalovaného může být tentokrát dobře dosaženo i uložením trestu na svobodě. Zejména s přihlédnutím k polehčujícím okolnostem na straně obžalovaného spočívajících v tom, že obžalovaný nepůsobil vážnější následky z hlediska újmy na fyzickém zdraví jak poškozené I ■■■■■ Ž ■■■■■, tak O ■■■■■ D ■■■■■ dospěl soud k závěru, že je možné obžalovanému uložit podmíněný trest odnětí svobody na dolní hranici zákonné trestní sazby s mírnější zkušební dobou v dolní polovině zákonné trestní sazby. S ohledem na délku doby páchání trestné činnosti obžalovaným neodložil soud výkon trestu obžalovanému na kratší zkušební dobu ještě blíže dolní hranice zákonné trestní sazby.
28. I ■■■■■ Ž ■■■■■ v trestním řízení uplatnila nárok na náhradu škody v částce 50.000 Kč. Svůj nárok však v průběhu řízení přípravného i u hlavního líčení nijak blíže nespecifikovala z hlediska skutečnosti, že jí skutečně vznikla škoda či nemajetková újma v této částce. Za účelem této specifikace by musel soud provádět další dokazování, které přesahuje potřeby trestního stíhání a podstatně by jej protáhlo. I ■■■■■ Ž ■■■■■ byla proto odkázána se svým nárokem na náhradu škody na občanskoprávní řízení podle § 229 odst. 1 trestního řádu.

Poučení:

Proti rozsudku lze podat odvolání.

Rozsudek může odvoláním napadnout:

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku,
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká,
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci,

d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům, nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání se podává u soudu, proti jehož rozsudku směřuje (u Okresního soudu v Kladně), a to do osmi dnů od doručení opisu rozsudku.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě, nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu 1. stupně, podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

O odvolání proti rozsudku Okresního soudu v Kladně rozhoduje nadřízený krajský soud - Krajský soud v Praze.

Kladno 27. února 2018

JUDr. Jiřina Říhová, v.r.
předsedkyně senátu